

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 91/24
26.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Растка Поповића, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези са чланом 289 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.367/22 од 03.11.2023. године, након седнице већа одржане у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Његомира, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана **26. фебруара 2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.367/22 од 03.11.2023. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези са чланом 289 став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 8 (осам) месеци**, у коју му се на основу одредбе члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору у периоду од 02.10.2021. године до 31.01.2022. године, док се у преосталом делу жалба **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.367/22 од 03.11.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези са чланом 289 став 1 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 02.10.2021. године до 31.01.2022. године. На основу члана 86 Кривичног законика у вези са чланом 297 став 5 Кривичног законика и члана 78 Кривичног законика, према окривљеном АА је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од две године, од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. На основу члана 258 ЗКП оштећени ББ, ВВ и ГГ су упућени да имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку, а окривљени АА је на основу члана 264 ЗКП обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбу су благовремено изјавили браниоци окривљеног АА, адвокат Наталија Бобот и адвокат Марко Његомир, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење или да исту преиначи тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе. Тражили су да заједно са окривљеним АА буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.99/24 од 29.01.2024. године, предложио да се жалба бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира одбије као неоснована и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је, у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Његомира, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеној жалби, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду из цитираног поднеска, те наводе присутних странака, нашао:

-жалба је делимично основана.

Поводом жалбених навода бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира који се односе на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, Апелациони суд у Београду налази да је

изрека пресуде разумљива, будући да је у чињеничном опису садржаном у изреци јасно описана повреда бланкетних норми из члана 187 став 2, члана 42 став 1 и члана 43 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, те супротно жалбеним наводима, видљива узрочна веза између поступања супротно одредбама члана 187 став 2 и члана 42 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и ударања возилом у ивичњак и излетања са коловоза (изласка) из своје саобраћајне траке, а затим и предњим десним делом возила ударања у метални електрични стуб, те ротирања и десном задњом страном возила ударања у бетонски зид са жардињером, услед чега је код оштећених ДД и ЂЂ дошло до бројних повреда и описаних у изреци и наступања смртне последице. Дакле, у изреци су назначене све чињенице и околности од којих зависи примена одредби материјалног права.

Апелациони суд у Београду указује да је “неразумљивост изреке” фактичко питање које се утврђује према околностима конкретног случаја, водећи притом рачуна о томе шта изрека пресуде, у складу са одредбама члана 424 ЗКП мора да садржи, а посебно какви су разлози везани за изреку дати у образложењу. У конкретном случају, из чињеничног описа је јасно да је до настанка ове саобраћајне незгоде дошло услед чињенице да се окривљени налазио под дејством алкохола у крви од 1,63 промила и кретања неприлагођеном брзином особинама и стању пута, видљивости и атмосферским приликама и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види, притом је из изреке разумљиво да је окривљени у односу на кривично дело угрожавање јавног саобраћаја поступао са евентуалним умишљајем, а у односу на наступање забрањених последица које су произашле из тог кривичног дела, у виду смрти сада пок. ДД и пок. ЂЂ, да је поступао са свесним нехатом.

Такође, повреде бланкетних норми које су наведене у чињеничном опису изреке, првостепени суд је у образложењу побијане пресуде детаљано анализирао, те се неосновано жалбом бранилаца указује да је пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, с обзиром да је првостепени суд, по налажењу овог суда, дао јасне и непротивречне разлоге о повреди свих бланкетних норми које су наведене у изреци, а посебно о повредама бланкетних норми које су у директној узрочно-последичној вези са наведеном саобраћајном незгодом и последицама које су наступиле, а тако и о виности окривљеног АА (страница 36. образложења).

Наиме, првостепени суд је ценећи све околности које су утврђене на лицу места приликом настанка саобраћајне незгоде у вези са налазом и мишљењем вештака саобраћајне струке мр Александра Милијановића и примедбама стручног саветника, закључио да је брзина кретања возила окривљеног непосредно пре саобраћајне незгоде од око 109 km/h представљала неприлагођену брзину условима и конфигурацији коловоза на том делу пута који је представљао раскрсницу типа трокрака, где постоје физички одвојене саобраћајне траке за саобраћај возила у оба смера са разделним острвом и са прилазним коловозом окретнице градског аутобуса, као и особинама и стању пута, видљивости који је одговарала смени дана и ноћи, атмосферским

приликама и утврђеним саобраћајним условима који су постојали у време настанка саобраћајне незгоде, чињеници да је био окривљени био психофизички неспособан за безбедну вожњу и у стању алкохолемије од 1,63 промила алкохола у крви, када су његове психичке функције и то функције опажања, концентрације, његово време реаговања на појаве и препреке на путу биле ослабљене, с обзиром да је код њега постојао осећај некритичности, слабије процене властитих способности и осећај поспаности, концентрично сужење видног поља, слабије перципирање звучних сигнала и неправилно сагледавање односа између појаве и препрека на путу, *због чега је и управљао неприлагођеном брзином кретања возила непосредно пре саобраћајне незгоде*, услед чега је дошло до наведене саобраћајне незгоде која је довела до тешких телесних повреда и смртних последица код оштећених ДД и ЂЂ, чиме је као учесник у саобраћају повредио одредбу члана 42 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Другостепени суд је имао у виду жалбене наводе браниоца којима се указује да се у изреци наводи да окривљени АА “...није прилагодио брзину кретања свог возила ... па је доласком до наведене раскрснице типа крокрака, где постоје физички одвојене саобраћајне траке за саобраћај возила у оба смера, са разделним острвом и са прилазним коловозом окретнице градског аутобуса, у време смене дана и ноћи, ударио у ивичњак и излетео са коловоза”, а да првостепени суд прихвата доказе из којих произлази да је био дан и време ведро, те посебно вештачење судског вештака мр Александра Милијановића, у коме се констатује да се саобраћајна незгода догодила у јутарњим часовима, при чему је видљивост била добра, али је става да наведено не чини изреку контрадикторном ни изведеним доказима које је првостепени суд прихватио, ни разлозима наведеним од стране првостепеног суда, посебно имајући у виду и да је сам вештак на главном претресу одржаном дана 04.09.2023. године образлажући свој налаз и мишљење навео да када је помињао услове саобраћаја, мислио је на “јутарње услове саобраћаја када се незгода и догодила, а то су услови саобраћаја када се смењују дан и ноћ”.

У погледу жалбених навода бранилаца да су разлози неприлођености брзине дати паушално навођењем апстрактних појмова, те да је нејасно од каквог је утицаја за прилагођавање брзине околност да се ради о раскрсници типа трокрака, где постоје физички одвојене саобраћајне траке са разделним острвом, другостепени суд указује да се судски вештак мр Александар Милијановић и у погледу ове чињенице изјашњавао наводима да постоји закривљеност ове саобраћајне раскрснице, тако да и од возила и од других услова саобраћаја зависи процена која би брзина била прилагођена са овакву раскрсницу, те да он то не може да процени. Дакле, изведеним доказима је несумњиво утврђено да окривљени није прилагодио брзину кретања свог возила особинама и стању пута, видљивости, атмосферским приликама и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју по датим околностима може да види, што изјављеном жалбом није доведено у сумњу.

Дакле, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је детаљно изложио садржину доказа који су изведени на главном претресу, правилно их оценио и

аргументовано образложио своја чињенична и правна закључивања и на несумњив начин утврдио да је услед алкохолисаности од 1,63 промила, окривљени био неспособан да управља моторним возилом у време када се саобраћајна несрећа догодила, јер наведена алкохолемија у крви доводи до продужења тзв. “психичке секунде”, односно, реакционог времена, када возач спорије уочава и реагује на појаве и препреке на путу, те је због депресивног дејства алкохола на више мождане структуре, код окривљеног дошло до осећања некритичности, прецењивања властитих способности, поремећаја концентрације, као и поспаности, а услед наведене количине алкохола у крви су ослабиле и функције опажања. Дакле, као возач је слабије перципирао звучне сигнале, код њега је дошло до концентричног сужења видног поља, неправилног сагледавања односа између појава и препрека на путу, те је био потпуно неспособан за безбедну вожњу, а његове способности схватања значаја дела, као и управљање поступцима биле су смањене до степена битног, али не и битно. Услед чињенице да је био неспособан за безбедну вожњу, што је првостепени суд утврдио на основу налаза и мишљења и изјашњења психијатра др Бранка Мандића, те два налаза ВМА Центра за контролу тровања, Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију од 02.10.2021. године, окривљени АА је угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело оштећених сада пок.ДД и ЋЋ, тако што се кретао наведеним путничким моторним возилом марке “Volkswagen” модел “Golf”, рег.ознака ... из правца улица ... према ..., ... улицом, брзином од око 109 km/h непосредно пре незгоде, не прилагодивши брзину кретања свог возила особинама и стању пута, чињеници да се креће на раскрсници типа трокрака, да се саобраћај одвија у саобраћајним тракама у оба смера са физички одвојеним саобраћајним тракама, са прилазним коловозом окретнице градског аутобуса у 6.44 часа, када се смењују дан и ноћ, тако да брзину возила није прилагодио ни атмосферским приликама ни наведеним саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваког препреком коју под датим околностима може да види и доласком до наведене раскрснице је ударио у ивичњак, након чега је излетео (изашао) са коловоза, а затим је предњим десним угаоном и бочном страном возила ударио у метални електрични стуб, након чега се заротирао и десном задњом страном возила ударио у бетонски зид са жардињером, након чега се возило зауставило на коловозу у ... улици, услед чега су путници у возилу сада пок. ДД и пок. ЋЋ задобили тешке телесне повреде услед којих је наступила њихова смрт.

Супротно жалбеним наводима, за правну квалификацију није од значаја утврђење да постоји безобзирност на страни окривљеног, дакле, безобзирност није елемент бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, већ се ради утврђивања психичког односа окривљеног према кривичном делу цене све околности конкретног случаја, које је првостепени суд детаљно анализирао и ценио, узимајући притом у обзир и исказе испитаних сведока.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се радњама окривљеног АА стекла сва битна објективна и субјективна обележја бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези са чланом 289 став 1

Кривичног законика.

С обзиром на изнето, чињенични и правни закључци првостепеног суда нису доведени у сумњу жалбеним наводима бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, а поводом жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, као олакшавајуће околности правилно утврдио да је окривљени неосуђивано лице, његово коректно држање пред судом, личне прилике и то његово здравствено стање, с обзиром да болује од онколошке болести тестиса, те да је лично погођен јер је био у добрим односима са оштећенима, посебно са ДД који му је брат од стрица, да је кривично дело извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно и да је релативно млад човек, а као отежавајућу околност, чињеницу да је прекршајно кажњаван за прекршај из области саобраћаја.

Међутим, основано је жалбом бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира указано другостепеном суду да је првостепени суд погрешно као отежавајућу околност на страни окривљеног утврдио и самим тим, ценио чињеницу да се критичном приликом налазио у стању алкохолисаности, чиме је поступио супротно одредбама члана 54 став 3 Кривичног законика.

Стога је Апелациони суд у Београду делимичним усвајањем жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Наталије Бобот и адвоката Марка Његомира, оценом олакшавајућих околности које су утврђене од стране првостепеног суда и ценећи као отежавајућу околност, чињеницу да је једном прекршајно кажњаван за прекршај из области саобраћаја, првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о казни тако што је окривљеног АА због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези са чланом 289 став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири године и осам месеци, у коју му се на основу одредбе члана 63 став 1 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору у периоду од 02.10.2021. године до 31.01.2022. године.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако одмерена казна затвора је нужна ради постизања сврхе кажњавања из члана 42 Кривичног законика, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

Најзад, другостепени суд је имао у виду и жалбене наводе да је у уводу првостепене пресуде супротно одредби члана 428 став 2 ЗКП погрешно означен дан главног претреса тако што је наведено да је исти одржан дана 30.10.2023. године, али налази да то што нису наведени сви датуми одржавања главног претреса, већ последњи главни претрес на коме су изнете завршне речи, пре објављивања пресуде дана

03.11.2023. године, није било од одлучног значаја на законито и правилно доношење пресуде, те самим тим да првостепена пресуда није донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић